

PRZYNOSZENIE (4) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne.

sg G przynoszenia (3). \diamond D przynoszeniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

I. Rzeczownik od „przynosić”: Przybywanie z czymś; *apportatio* Cn (2) :

a. Składanie ofiary religijnej; przyn (1) :

Wyrażenie: »przynoszenie ofiar« (1): wy iako żywe kámienie buduyćie fię/ dom duchowny/ ofiárównictwo święte/ ku przynofzeniu duchownych ofiar *NiemObr* 34.

b. Doręczanie pism (1) :

Wyrażenie: »przynoszenie listow« (1): A tám dáléy w Grodzie iuż ma bydź poštěpek ftáry w Státucie opifány záchowywan/ y zákładánié zakłádów *iuxta quantitatem perlucrorum*, áby iuż od tego czáfu przez vrząd Stároścín było/ okromia przynofzenia liftów náfzych álbo Viceřgerentá náfzého *SarnStat* 1150.

II. To, z czym się przybywa, niosąc lub wioząc (2) : A gdy on dom budowano (tedy) iy budowano z kámieniá cálego (ták iako ie) przynofzono (*marg*) Wł. cále⁸⁰ przynofzenia. (–) *BudBib* 3.Reg 6/7.

przynoszenie czyje [= dla kogo] (1): (Przy) offiárách przynofzenia mego [*Pro Hostiis donorum meorum*] offiáruią mięfo y iedzą/ (lecz) Iehowá niechce ich *BudBib* Os 8/13.

Cf **PRZYNOSIĆ**

ZCh